

SLOVENSKÝ SIVOMODRÝ REX (Ss rex) *nem.: SLOWAKISCHE BLAU-GRAUER REX*

a

ZDROBNENÝ SLOVENSKÝ SIVOMODRÝ REX (ZSs rex)

nem.: ZWERG SLOWAKISCHE BLAUGRAU REX

Slovenského sivomodrého rexa vyšľachtiteľ už zosnulý chovateľ a posudzovateľ králikov p. Imrich Vanek z Holíča. Jeho prvotným cieľom bolo získať do svojho chovu nepríbuzné jedince rys rexov, a tak boli vybrané aj východiskové plemená, a to kastorex a králik rys. Šľachtiteľ začal so šľachtením v roku 1958. V šľachtiteľskej práci sa mu vyštiepili okrem iného aj krátkosrsté jedince sivomodrého sfarbenia, ktoré sa nepodobali na žiadne

dovtedy známe plemená králikov. Párením medzi sebou dávali rovnaké potomstvo. Dal im názov slovenský rex šedomodrý.

Tieto králiky uznali za samostatné plemeno na spoločnom zasadnutí odborných komisií chovateľov králikov ÚV ČSCHDZ a ÚV SZCHDZ v Olomouci v roku 1965. Prvé zvieratá uvidela chovateľská verejnosť na II. okresnej výstave drobných zvierat v Holíči v roku 1956. V roku 1959 šľachtiteľ požiadal o uznanie krátkosrstých sivomodrých králikov za samostatné plemeno. Široká chovateľská verejnosť sa o uznaní prvého slovenského králika dozvedela z článku uverejneného v prvom čísle prvého ročníka časopisu Záhradkár a chovateľ v roku 1966, kde sú zároveň aj prvé snímky tohto králika. Prvý štandard zostavil Ing. J. Fingerland a na základe zovňajšku stanovil králikovi aj genotyp. Štandard sa zahrnul do vzorníka už v roku 1966 ako perlový rex. Vyžadoval však tzv. perlovanie srsti, ktoré nové plemeno nikdy nemalo. Prvú genetickú analýzu nášho prvého slovenského králika urobil J. Zelník v roku 1969.

Priaznivý ohlas mal náš prvý slovenský králik na stránkach zahraničných časopisov Die Tierwelt a Deutscher, Kleintierzucht-Ausgabe, kde boli popísané

významné úspechy slovenských sivomodrých rexov na výstave Interkanin 1973 v Lipsku.

Veľkú zásluhu na ustálení požadovaného štandardu a genotypu AA BB CC dd GG rex rex a dotiahnutie králiku do takeého typu krátkosrstých králikov strednej veľkosti, akého poznáme dnes, má Ing. Miloš Supuka. Svoj chov si vybuodoval od úplného začiatku a prvé kríženia, ako základ pre šľachtenia sivomodrých rexov, medzi modrým rexom a kastorexom, spravil tento chovateľ už v roku 1976. O rok neskôr mu pán Vanek poskytol prvého králiku zo svojho chovu, samca oceneného na výstave Interkanin 95 bodmi. Aj keď sa po tomto samcovi podarilo odchovať iba jednu sivomodrú samičku, chov Ss rexov sa u Ing. Supuku začal postupne rozrastať. Prvé úspechy na seba nenechali dlho čakať. Medzi najväčšie patrí šesť titulov Internationaler Champion Interkanin, 4x Majster Európy (2x Lipsko, Nitra a Herning), Európsky šampión (Nitra), ale tiež mnoho titulov Majster SR či Majster slovenského a českého klubu chovateľov.

K významným a dlhoročným chovateľom slovenských sivomodrých rexov patria aj páni Štefan Adamec z Nitrianskeho Rudna, Miroslav Tomášov z Nitry, Martin Musák z Vranova nad Topľou, Jaroslav Hučko z Hrašného, Ing. Peter Ircha z Lastomíra, Milan Mikolaj zo Strážskeho, Pavol Žák z Košutoviec, Peter Krajčír z Gbel a mnoho ďalších.

Obrovskú zásluhu na rozvoji a propagácii plemena má pán Jozef Šuster, ktorý je synovcom šľachtiteľa pána Imricha Vaneka a dlhoročným podporovateľom súťaží o najlepšieho chovateľa slovenských sivomodrých rexov.

V Českej republike sú dlhoročnými chovateľmi páni Drlík a Fišer, no toto plemeno si našlo svojich priaznivcov aj v ďalších krajinách Európy. Momentálne je slovenský sivomodrý rex súčasťou európskeho vzorníka plemien králikov a chovajú ho chovatelia vo viac ako desiatich krajinách Európy.

Doterajším vrcholom úsilia chovateľov tohto plemena bola expozícia plemena na výstave Agrokomplex v roku 2010 v Nitre, kde získal SZCH na toto plemeno významné ocenenie – čestné uznanie ministra pôdohospodárstva SR.

Krycia farba je sivomodrá stredného až svetlého odtieňa. Do tejto krycej farby preniká červenohnedý odtieň medzifarby a spolu s inoväťovým leskom končekov pesíkov vytvára fialový odtieň. Krycia farba sa má rovnomerne rozprestierať po celom tele vrátane hlavy, ušnic, hrude a končatín. V zátylku je malý červenohnedý klin. Divé znaky sú svetlé s krémovým nádychom. Na leme ušnic sú svetlosivé

chĺpky. Oči sú sivomodré, hnedastý nádych dúhovky je prednosťou. Pazúriky sú tmavorohovinové.

Farba podsady je na celom tele sivomodrá (o niečo svetlejšia ako pri plemene kastorex) a zaberá asi dve tretiny dĺžky chĺpku. Nad podsadou sa nachádza pásik medzifarby široký 4 – 7 mm. Je červenohnedej farby. Najvýraznejšia je medzifarba na lopatkách, na ostatných častiach tela nie je tak ostro ohraničená ako pri plemene kastorex.

Po roku 2000 prišla do chovu rexov novinka – zdrobnená forma slovenských sivomodrých rexov. Objavovali sa síce už skôr, ale až na prelome tisícročí nabral tento chov na vážnosti a začali sa vyskytovať aj mimoriadne kvalitné jedince. Ani chovateľov sivomodrých rexov táto vlna neobišla. Podobným postupom, ako sa pred tridsiatimi rokmi šľachtil Ss rex, sa do šľachtenia zdrobnených

Ss rexov pustila hĺstka nadšencov pre túto farbu. Medzi prvými, ktorí tieto králiky predstavili aj na výstave, bola rodina Supukových, pán Peter Krajčír a pán Štefan Adamec. Medzičasom boli vystavené aj zvieratá, ktoré boli ocenené 96 bodmi a aj vyššie.